

## Postanowienie

Dnia 26 czerwca 2025 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach, XII Wydział Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący:

sędzia Karolina Kaczmarzyk-Jarząbek

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2025 roku w Gliwicach,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy po wpłynięciu wniosku o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu dłużnika, którym jest [REDAKTOWANE] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANE]  
[REDAKTOWANE]

### postanawia

I. na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacji zatwierdzić układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu dłużnika którym jest: [REDAKTOWANE]  
[REDAKTOWANE] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANE]  
[REDAKTOWANE] o następującej treści:

### „ ZASADY OGÓLNE DOTYCZĄCE WSZYSTKICH WIERZYCIELI OBJĘTYCH UKŁADEM Z MOCY PRAWA

1. Układ na nowo określa wysokość i terminy zapłaty zobowiązań objętych jego zastosowaniem.
2. W wypadku, gdyby termin zapłaty raty układowej przypadał w sobotę, niedzielę lub inny dzień ustawowo wolny od pracy, rata układowa płatna będzie w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień zapłaty raty układowej.
3. Wysokość poszczególnych rat układowych dla wszystkich grup zaokrągla się do pełnych złotych w górę.

5. Wierzytelności objęte układem z mocy prawa, chociażby nie zostały umieszczone w spisie wierzytelności zostaną zakwalifikowane do grupy według kryteriów wyodrębnienia danej grupy. Niniejszy pkt nie narusza postanowień art. 166 ust. 2 pr. restr.

7. Poprzez rok, w niniejszych Propozycjach układowych, należy rozumieć następujące po sobie 12 miesięcy. Roku nie należy utożsamiać z rokiem kalendarzowym (od stycznia do grudnia), chociaż może być mu tożsamy.

1. Dłużnik spłaci na rzecz Wierzycieli układowych 100 % wierzytelności, tj. należności głównej z odsetkami oraz innymi należnościami ubocznymi w 48 równych ratach płatnych miesięcznie.

2. Płatność pierwszej raty nastąpi do 10 dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od obwieszczenia o uprawomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu. Kolejne raty układowe płatne będą do 10 dnia każdego kolejnego miesiąca.”

II. wskazać, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 3 ust.1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 141, str. 19 z późn. zm.), a postępowanie ma charakter główny.

proceeding debtor's business under the name of [REDACTED], [REDACTED], by letter of 13 May 2025, filed for confirmation of the plan, in the result of independent gathering of votes, attaching to the application a report of the court supervisor, who stated that the plan was adopted. The debtor indicated that in total, two creditors holding claims covered by the plan with the force of law in the total amount of 215,654.13 PLN and a secured claim with a pledge, in relation to which the plan requires the consent of the creditor in the amount of 77,317.70 PLN. The total sum of claims, in relation to which a valid vote was cast for the plan, amounted to 292,971.83 PLN. At the same time, summarily, for the plan, a valid vote was cast by all voting creditors, voting with their claims for a total value of 292,971.83 PLN. Against the adoption of the plan, no

zagłosował nikt. W głosowaniu nie oddał głosu jeden wierzyciel tj. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z wierzytelnością w kwocie 17.282,92 zł. Dłużnik podniósł, że układ na zasadzie art. 119 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego został przyjęty, gdyż wierzyciele mający łącznie ponad dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom zagłosowali za przyjęciem układu. Propozycje układowe adresowane do wszystkich wierzycieli zakładają pełną spłatę całości wierzytelności, podczas gdy w razie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości ten prawdopodobnie zostałby oddalony ze względu na brak wystarczających środków na pokrycie kosztów postępowania.

Do wniosku o zatwierdzenie układu nadesłano dokumenty wymienione w art. 219 ust. 1 i 2 Pr.restr. Żaden z wierzycieli nie złożył zastrzeżeń co do zgodności z prawem przebiegu samodzielnego zbierania głosów.

W ocenie nadzorcy układu realizacja zawartego przez dłużnika układu z wierzycielami jest realna do wykonania.

Nadzorca układu przeprowadził również wobec dwóch wierzycieli publicznoprawnych test prywatnego wierzyciela, w wyniku którego ustalono, że wierzyciele ci zachowują się jak wierzyciele prywatni, działający w normalnych warunkach rynkowych, którzy zaakceptowaliby przewidziane w propozycjach układowych warunki spłaty zobowiązań. W celu określenia wyniku testu prywatnego wierzyciela nadzorca układu wstępnie określił przewidywaną wysokość kosztów postępowania upadłościowego. Założył, że postępowanie upadłościowe potrwałoby około 24 miesiące. Nadzorca układu oszacował, że w jego ocenie w przypadku postępowania upadłościowego łączna kwota jego kosztów wyniosłaby nawet 226.595,05 zł podczas gdy majątek dłużnika wynosi 46.500 zł – przy czym jego likwidacyjna wartość wynosi 32.550 zł. W ocenie nadzorcy sądowego z uwagi na brak możliwości zaspokojenia kosztów postępowania upadłościowego, Sąd oddaliłby wniosek o ogłoszenie upadłości Krzysztofa Orła jako przedsiębiorcy, a wierzyciele nie uzyskaliby spłaty w żadnym zakresie. Tymczasem w wyniku przyjętego układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w 100%. Zatem w ocenie nadzorcy układu test prywatnego wierzyciela należy uznać za zaliczony, gdyż każdy racjonalnie działający wierzyciel prywatnoprawny po przeprowadzeniu takiej symulacji poparłby układ. Ponadto restrukturyzacja zadłużenia dłużnika wobec wierzycieli publicznoprawnych nie stanowi pomocy publicznej i w związku z tym art. 204 ustawy pr. rest. nie znajduje zastosowania.

Do wniosku dołączono propozycje układowe o następującej treści:

**„ ZASADY OGÓLNE DOTYCZĄCE WSZYSTKICH WIERZYCIELI OBJĘTYCH UKŁADEM Z MOCY PRAWA**

1. Układ na nowo określa wysokość i terminy zapłaty zobowiązań objętych jego zastosowaniem.

2. W wypadku, gdyby termin zapłaty raty układowej przypadał w sobotę, niedzielę lub inny dzień ustawowo wolny od pracy, rata układowa płatna będzie w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień zapłaty raty układowej.
3. Wysokość poszczególnych rat układowych dla wszystkich grup zaokrągla się do pełnych złotych w górę.
4. Poszczególne wierzytelności przysługujące wierzycielom będą zaspokajane przez Dłużnika na podstawie układu w ramach Kategorii Interesu, do której wierzytelności należą w dniu otwarcia postępowania, chyba że co innego wynika z propozycji układowych.
5. Wierzytelności objęte układem z mocy prawa, chociażby nie zostały umieszczone w spisie wierzytelności zostaną zakwalifikowane do grupy według kryteriów wyodrębnienia danej grupy. Niniejszy pkt nie narusza postanowień art. 166 ust. 2 pr. restr.
6. Terminy spełnienia świadczeń w ramach układu zastrzeżone są na korzyść Dłużnika.
7. Poprzez rok, w niniejszych Propozycjach układowych, należy rozumieć następujące po sobie 12 miesięcy. Roku nie należy utożsamiać z rokiem kalendarzowym (od stycznia do grudnia), chociaż może być mu tożsamy.

#### TREŚĆ PROPOZYCJI UKŁADOWYCH:

1. Dłużnik spłaci na rzecz Wierzycieli układowych 100 % wierzytelności, tj. należności głównej z odsetkami oraz innymi należnościami ubocznymi w 48 równych ratach płatnych miesięcznie.
2. Płatność pierwszej raty nastąpi do 10 dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od obwieszczenia o uprawnomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu. Kolejne raty układowe płatne będą do 10 dnia każdego kolejnego miesiąca."

#### **Sąd ustalił i zważył co następuje:**

W niniejszej sprawie dzień układowy ustalony został na 14 lutego 2025 roku. W dniu 14 lutego 2025 roku doszło do obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Postępowaniu nadano sygnaturę GL1G/GRz-nu/16/2025. Pismo zawierające informację o możliwości oddania głosu za pośrednictwem Krajowego Rejestru Zadłużonych oraz Karty do głosowania w postępowaniu o zatwierdzenie układu zostały wysłane do wierzycieli uprawnionych do głosowania listami poleconymi, za potwierdzeniem odbioru. Korespondencja ta została nadana w dniu 17 kwietnia 2025 r. Dłużnik nie posiada wierzytelności spornych.

W postępowaniu uczestniczyło 3 wierzycieli, posiadających wierzytelności w łącznej kwocie 310.254,75 zł (z czego wierzytelność w kwocie 77.317,70 zł była zabezpieczona zastawem

rejestrwym i wierzyciel wyraził zgodę na objęcie jej układem). 2 wierzycieli oddało głos, z czego wszyscy oni zagłosowali za przyjęciem układu: Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w Limanowej z wierzytelnością w wysokości 8.924,65 zł, oraz ZUS Oddział w Nowym Sączu z wierzytelnością w wysokości 206.937,05 zł oraz wierzytelnością zabezpieczoną zastawem rejestrwym w kwocie 77.317,70 zł. 1 wierzyciel nie wziął udziału w głosowaniu - Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z wierzytelnością w kwocie 17.282,92 zł. Żaden z wierzycieli nie zgłosił przewidzianych w art. 216 ust. 2 ustawy Prawo Restrukturyzacyjne zastrzeżeń co do zgodności z prawem przebiegu samodzielnego zbierania głosów.

Zgodnie z art. 217 ust. 4 prawa restrukturyzacyjnego przyjęcie układu stwierdza nadzorca sądowy. Zgodnie z art. 119 prawa restrukturyzacyjnego uchwała zgromadzenia wierzycieli o przyjęciu układu zapada, jeżeli wypowie się za nią większość głosujących wierzycieli, którzy oddali ważny głos, mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom. Jeżeli głosowanie nad układem przeprowadza się w grupach wierzycieli, obejmujących poszczególne kategorie interesów, układ zostaje przyjęty, jeżeli w każdej grupie wypowie się za nim większość głosujących wierzycieli z tej grupy, mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności, przysługujących głosującym wierzycielom z tej grupy. Układ zostaje przyjęty, chociażby nie uzyskał wymaganej większości w niektórych z grup wierzycieli, jeżeli wierzyciele mający łącznie dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom głosowali za przyjęciem układu, a wierzyciele z grupy lub grup, które wypowiedziały się przeciw przyjęciu układu, zostaną zaspokojeni na podstawie układu w stopniu nie mniej korzystnym niż w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego.

W niniejszej sprawie za układem wypowiedzieli się wszyscy głosujący wierzyciele (2 z 2 głosujących) który głosowali 100% sumą wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom, a zatem za układem wypowiedziało się ponad 2/3 sumy wierzytelności przysługującej głosującym wierzycielom – 100% i układ został przyjęty.

Wskazać należy, iż zgodnie z informacjami zawartymi w sprawozdaniu nadzorcy układu, realizacja zawartego przez dłużnika układu z wierzycielami jest realna do wykonania. Dłużnik świadczy usługi ogólnobudowlane, głównie dekarские. Dłużnik nie zatrudnia pracowników. Planowany w najbliższych latach wzrost świadomości ekologicznej i wymogi dotyczące efektywności energetycznej budynków, powinny promować inwestycję w modernizację dachów, docieplenia i stosowanie ekologicznych materiałów, co sprzyjać będzie zwiększonemu zapotrzebowaniu na usługi dekarские. Dłużnik obecnie ma zaakceptowane oferty na kolejne zlecenia, co pozwoli mu na pozyskiwanie środków na wykonywanie układu.

Nadzorca układu przeprowadził również wobec dwóch wierzycieli publicznoprawnych test prywatnego wierzyciela, w wyniku którego ustalono, że wierzyciele ci zachowują się jak wierzyciele prywatni, działający w normalnych warunkach rynkowych, którzy zaakceptowałyby przewidziane w propozycjach układowych warunki spłaty zobowiązań. W

celu określenia wyniku testu prywatnego wierzyciela nadzorcy układu wstępnie określił przewidywaną wysokość kosztów postępowania upadłościowego. W celu określenia wyniku testu prywatnego wierzyciela nadzorcy układu wstępnie określił przewidywaną wysokość kosztów postępowania upadłościowego. Nadzorcy układu założył, że postępowanie upadłościowe potrwałoby około 24 miesiące. Nadzorcy układu oszacował, że w jego ocenie w przypadku postępowania upadłościowego łączna kwota jego kosztów wyniosłaby nawet 226.595,05 zł, podczas gdy majątek dłużnika wynosi 46.500 zł – przy czym jego likwidacyjna wartość wynosi 32.550 zł. W ocenie nadzorcy sądowego z uwagi na brak możliwości zaspokojenia kosztów postępowania upadłościowego, Sąd oddaliłby wniosek o ogłoszenie upadłości Krzysztofa Orła jako przedsiębiorcy, a wierzyciele nie uzyskaliby spłaty w żadnym zakresie. Tymczasem w wyniku przyjętego układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w 100%. Zatem w ocenie nadzorcy układu test prywatnego wierzyciela należy uznać za zaliczony, gdyż każdy racjonalnie działający wierzyciel prywatnoprawny po przeprowadzeniu takiej symulacji poparłby układ. Ponadto restrukturyzacja zadłużenia dłużnika wobec wierzycieli publicznoprawnych nie stanowi pomocy publicznej i w związku z tym art. 204 ustawy pr. rest. nie znajduje zastosowania.

W ocenie Sądu, nadzorcy układu zdecydowanie zawyżył koszty potencjalnego postępowania upadłościowego, co nie zmienia jednak faktu, że nawet przy przyjęciu realnych kosztów postępowania upadłościowego, z uwagi na niewielki majątek dłużnika, koszty postępowania upadłościowego przekroczyłyby potencjalne wpływy do masy upadłości. W ocenie Sądu, kompletnie oderwany od realiów jest szacowany koszt opłat bankowych na aż 10.000 zł, podczas gdy miesięczne opłaty bankowe za prowadzenie rachunków bankowych wahają się od 6 zł do 9 zł. Tym samym nawet przyjmując prowadzenie dwóch rachunków bankowych z opłatami rzędu 15 zł miesięcznie za jeden rachunek (opłata za prowadzenie rachunku oraz korzystanie z karty), to łącznie podczas 24 miesięcy prowadzenia postępowania upadłościowego, koszt opłat bankowych nie powinien przekroczyć 720 zł (2rachunki x 15 zł x 24miesiące). Zawyżone zostały również koszty archiwizacji, ustalone przez nadzorcę na kwotę aż 10.000 zł, podczas gdy postępowanie prowadzone jest w Systemie elektronicznym KRZ, a zatem w toku postępowania może zostać zgromadzony co najwyżej 1m lub 2m bieżące dokumentacji papierowej, wymagającej archiwizacji. Zdecydowanie zawyżono również koszty „energii, wody, ochrony mienia, poczty i materiałów” szacując je na aż 15.000 zł. Dłużnik nie posiada nieruchomości, a jedynie pojazdy, które winny podlegać szybkiej sprzedaży i ewentualne koszty parkingu strzeżonego z całą pewnością nie wygenerowałyby takiej kwoty. Jeżeli chodzi zaś o „pocztę i materiały” to również należy podkreślić, że postępowanie toczyłoby się poprzez System KRZ, tj. w formie elektronicznej, a zatem tradycyjna, papierowa emisja dokumentów występowałaby sporadycznie. Najbardziej zawyżono jednak koszty wynagrodzenia ostatecznego syndyka ustalając je na 111.595,05 zł. Nadzorcy powołując się na art. 162 ust. 2 pkt 4 ppkt a) zdanie trzecie ustawy prawo upadłościowe, podał iż syndykowi na tej podstawie przysługiwałyby 2 podstawy wynagrodzenia, podczas gdy analiza treści tego przepisu wprost wskazuje na to, że w przypadku niniejszego postępowania, które z założenia samego nadzorcy miałoby trwać 24 miesiące, zaś podstawy wynagrodzenia określone w ust. 1-3 nie przekroczyły 8

podstaw, to wynagrodzenia nie podwyższa się o ten składnik i wynosi ono w tym zakresie 0 podstaw. Ponadto nadzorca oszacował ostatnią podstawę wynagrodzenia z art. 162 ust. 2 pkt 5 pr. up. na aż 10 podstaw wynagrodzenia, podczas gdy postępowanie upadłościowe dłużnika nie byłoby szczególnie skomplikowane z uwagi na mały majątek, w postaci dosłownie kilku pojazdów, które są łatwozbywalne, zaś sytuacja prawna i faktyczna potencjalnej masy upadłości nie byłaby szczególnie zawiła. Z uwagi na nakład pracy w niniejszej sprawie, syndyk, w ocenie Sądu mógłby uzyskać maksymalnie 4 podstawy wynagrodzenia. Tym samym łącznie na wynagrodzenie ostateczne syndyka złożyłyby się maksymalnie 5,5 podstawy co dałoby łącznie kwotę 45.464,65 zł netto ((1 podstawa z 162 ust. 2 pkt 1a) + 0,5 podstawy z art. 162 ust. 2 pkt 3a) + 4 podstawy z art. 162 ust. 2 pkt 5 pr. up.) x 8.266,30 zł). Rażące zawyżenie tych kosztów przez nadzorcę układu nie zmienia jednak faktu, że realne, oszacowane przez Sąd powyżej koszty potencjalnego postępowania upadłościowego i tak przewyższają majątek dłużnika, a zatem nie byłoby środków pozwalających na przeprowadzenie tego postępowania, a w konsekwencji wierzyciele nie mogliby mieć szansy na jakiekolwiek zaspokojenie w jego toku.

Tym samym realizacja układu na warunkach zaproponowanych przez dłużnika jest korzystna z punktu widzenia ogółu wierzycieli publicznoprawnych.

Analiza okoliczności faktycznych sprawy przeprowadzona w oparciu o dołączone do wniosku o zatwierdzenie układu dokumenty prowadzi do jednoznacznego wniosku, że układ został przyjęty, zaś wierzyciele publicznoprawni zostaną na jego podstawie zaspokojeni w stopniu nie mniej korzystnym niż w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego, a przy tym przedsiębiorstwo dłużnika zostanie zachowane.

Sąd ponadto nie stwierdził, aby w rozpatrywanej sprawie zachodziły okoliczności uzasadniające odmowę zatwierdzenia przyjętego układu. Układ przewiduje restrukturyzację należności publicznoprawnych, a dłużnik przedłożył test prywatnego wierzyciela oraz uprawdopodobnił, że poprzez podjęcie działań restrukturyzacyjnych wierzyciele publicznoprawni zostaną zaspokojeni w większym zakresie, aniżeli na skutek ogłoszonej upadłości dłużnika. Z treści planu restrukturyzacyjnego oraz opinii nadzorcy układu o możliwości wykonania układu wynika, że istnieją realne szanse na wykonanie przyjętego układu.

Rozpatrując kolejną przesłankę odmowy zatwierdzenia układu (art. 165 ust. 2 prawa restrukturyzacyjnego), wskazać trzeba, iż nie jest ona spełniona, albowiem żaden z wierzycieli nie głosował przeciwko układowi i nie złożył zastrzeżeń. Warunki układu są dla wszystkich wierzycieli korzystne. W niniejszej sprawie nie występowały wierzytelności sporne. Brak jest zatem podstaw do odmowy zatwierdzenia układu w oparciu o przepisy art. 165 ust. 1-3 prawa restrukturyzacyjnego.

Z tych przyczyn na podstawie art. 223 ust. 1 i 2 w zw. z art. 119 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego orzeczono jak w pkt I postanowienia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, posiadają jurysdykcję do wszczęcia postępowania upadłościowego w rozumieniu wskazanego rozporządzenia. Sąd ustalił, że w niniejszej sprawie to sądy polskie mają jurysdykcję w przedmiocie prowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego, które ma charakter postępowania głównego, albowiem główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Polsce.

Z powyższych względów Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w punkcie II postanowienia.

Podpis: